

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr E. T. v. d. Born, Helpman (Gr.); Ir B. ter Brugge, Almelo; Dr K. J. Cremer, Kampen; Dr R. J. Dam, Kampen; Dr A. C. Drogendijk, Dordrecht; Dr D. van Dijk, Groningen; Dr K. Fernhout, Baarn; Drs D. J. Galle, Haarlem; Mevr. G. Gilhuis-Smitskamp, Mijdrecht; Dr J. H. Hagenbeek, Zwolle; Dr J. van Herksen, Ermelo; A. Janse, Biggelerke; Dr P. Jasperse, Leiden; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr J. v. d. Linden, Zeist; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Drs Joh. Luijkenaar Francken, Rotterdam; Mevr. J. M. Th. Luijkenaar Francken-Schreuder, Rotterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr A. Ringnald, Ermelo; P. J. Risseuw, 's-Gravenhage; C. Rijnsdorp, Rotterdam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr G. K. Schoep, 's-Gravenhage; Dr R. Schippers, Wanswerd; Dr J. Smelik, 's-Gravenhage; Drs H. Smilde, Groningen; Drs H. Smitskamp, 's-Gravenhage; Dr N. Streefkerk, Wollega; D. Stroo, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia, Pa.; Dr J. Thijss, Zwolle; Dr C. Veenhof, Haarlem; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr M. Vreugdenhil, Meliskerke; Dr F. de Vries, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Franeker; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage; Jan Zwart, Zaandam.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan:
Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 101, Kampen.

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Drukkers-Uitgevers:
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f 2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f 7.50 en voor Ned.-Indië f 6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. per regel. — Losse nummers f 0.15.

INHOUD: Hoofdartikel: Bij de Jaarwisseling. — Uit de Schrift: Het conflict zuiver houden. (Matth. 7:6.) — Kerkelijk Leven: Retardatie en lankmoedigheid. De professoren ter Synode. „Om Sions wil“. „Geloof en Vrijheid“. Zondingsblad. Vervolgartikelen. — Even Parkeeren: Infanterie en Cavalerie. — Lit. en Kunst: Eind goed, al goed? — Pop. Wet. Schetsen: Obligatie-leeningen. — Vakwetenschap en Praktijk: Het sterilisatie-vraagstuk. VII. — Uit het Pol. en Soc. Leven: „Terug uit de Sovjet-Unie“. II. — Opv. en Onderwijs: Aan wie de schuld? — Uit de Buitend. Kerken: Die Geref. Kerk in Zuid-Afrika. II. — Perschoonw. — Kerknieuws.

HOOFDARTIKEL

Bij de Jaarwisseling.

En die op den troon zat, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en getrouw. Openb. 21:5. We kunnen, als we ons iets meer aan den grondtekst, ook in de volgorde van woorden, houden, en eene eenigszins andere lezing volgen, ook vertalen: En die op den troon gezeten is, zeide: Zie, nieuw maak Ik alle dingen. En Hij (of: hij) zeide: Schrijf, want deze woorden zijn getrouw en waarachtig. Dan komt meer uit, dat Hij, Die nu sprak, aldoor op den troon zit. Ook treedt dan beter in het licht, dat het hierbij bijzonder gaat om de gedachten van nieuw, en van alle dingen. Het is wat moeilijk te beslissen, of de laatste woorden van dit vers gesproken werden door God Zelf, dan wel door de stem van vs 3. In dit laatste geval echter toch op 's Heeren bevel. De woorden „tot mij“ zijn denklijk eene latere toevoeging, maar die geene verandering van zin aanbrengen.

Wat ons in deze woorden wel treffen moet, is de uitdrukkelijke verzekering in de tweede helft van dit vers.

Was die stellige betuiging noodig?

God Zelf sprak toch de voorafgaande woorden.

En heeft Zijn Woord bevestiging van noode?

In zichzelf natuurlijk niet.

God is de Waarachtige, Die niet liegt. Hij is getrouw, en Hij doet, wat Hij belooft, of dreigt, wanneer althans die belofte of bedreiging niet voorwaardelijk werd gesproken.

En daarvan is hier ook zelfs niet de minste schijn.

God spreekt nu volstrekt, geheel zonder eenige conditie.

Daarom behoefde dit woord ook geene nadere verzekering betreffende zijne betrouwbaarheid en waarheid.

Toch geeft de Heere die hier.

Waarom doet Hij dat?

Om onzentwil.

Omdat wij Hem zoo weinig gelooven, en dikwerf zoo moeilijk aan de waarheid van Zijn woord vasthouden, hoe duidelijk en stellig Hij het spreke.

We zullen het veelal wel niet rechtstreeks onwaarheid heeten en tegenspreken. Integendeel zullen we het erkennen als de gewisse waarheid. Maar menigmaal blijkt dat meer eene zaak der lippen, die ons niet aangrijpt, noch in heel ons bestaan en doen beheerscht.

En daarom nu deze uitdrukkelijke verzekering bij dit woord des Heeren.

Opdat de waarheid van de vernieuwing aller dingen door den op den troon Gezeten ons altoos helder voor den geest zou staan, diep ons in de ziel zou indringen, scherp zich als zou afdrucken in ons gemoed, teneinde wij alles wat er geschiedt, in haar licht zouden zien, en bij alles met haar rekenen.

Reeds de Prediker zeide: Hetgene dat er geweest is, hetzelfde zal er zijn, en hetgene dat er gedaan is, hetzelfde zal er gedaan worden, zoodat er niets nieuws is onder de zon, 1:9.

En zoo schijnt het.

Het ééne geslacht gaat en het andere geslacht komt, maar de aarde staat in eeuwigheid. Ook rijst de zon op en de zon gaat onder, en zij hijgt naar hare plaats waar zij oprees. Alle beken gaan in de zee, nochtans wordt de zee niet vol. Alle deze dingen worden (zoo) moede, dat niemand het zoude kunnen uitspreken. Het oog wordt niet verzadigd met zien en het oor wordt niet vervuld van hooren, Pred. 1:4-8.

Het is altoos weer eenerlei, schijnt het, altijd weer hetzelfde.

De menschen worden geboren, zij groeien op, zij sterven.

Dat gaat maar immer zoo door.

Er zijn er die jong sterven, er zijn er die oud worden. Er zijn er, die in de kracht van hun leven wegvallen. Sommigen worden ineens weggerukt. Anderen kwijnen langzaam weg. Dezen komen tot macht. De meesten krijgen nooit eenigen invloed van betekenis. Gebrek hier, overvloed daar.

En dat kan gezien worden overal, eeuw uit eeuw in.

Waar blijft dan de vernieuwing aller dingen?

Het oude jaar vlood heen, een nieuw brak aan.

Is dat dan niet iets nieuws?

Maar dat gebeurt honderd maal in eene eeuw.

En sedert de schepping van den mensch is het reeds duizenden malen geschied.

Waar is dan het nieuwe?

Toch zeide Hij, Die op den troon gezeten is: Zie, nieuw maak Ik alle dingen.

En Hij gaf nog Zijn bevel ter bevestiging: Schrijf, want deze woorden zijn getrouw en waarachtig.

Zoo zal dan ook geschieden, wat God met dit woord heeft uitgesproken.

Of wij het reeds in vervulling zien gaan, dan mogelijk van zijne verwerkelijking nog niets merken, doet er niet toe.

De waarheid van dit woord hangt niet af van 's menschen waarneming, evenmin als van zijn doen.

Het is niet zijn woord, het is Gods woord.

En Hij, Die het sprak, zal ook Zelf voor zijne daadwerkelijke vervulling zorg dragen.

Op Zijnen tijd.

Johannes zag nu eenen nieuwen hemel en eene nieuwe aarde. De eerste hemel en de eerste aarde waren weggegaan. En de zee was niet meer. En hij zag het nieuwe Jeruzalem nederdalen uit den hemel van God, toebereid als eene bruid, die versierd is voor haren man. En uit den troon klonk een sterke stem: Zie, de tent Gods is bij de menschen en Hij zal bij hen wonen en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn. En Hij zal alle tranen van hunne oogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geschrei, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan, Openb. 21:1-4.

Daarop volgen 's Heeren woorden: Zie, nieuw maak Ik alle dingen.

In de vorige verzen worden alle dingen geteekend als reeds nieuw.

Toch zegt de Heere niet: Zie, Ik heb alle dingen nieuw gemaakt. Ook zegt Hij niet: Ik zal alle dingen nieuw maken. Maar Hij zegt: Zie, nieuw maak Ik alle dingen.

De Heere stond toen gereed, het te doen.

Johannes had de vernieuwing reeds gezien, doch in visioen. De verwerkelijking moest nog intreden. En haar zou God nu werken. Daarom gebruikt Hij het praesens, den tegenwoordigen tijd: Ik maak alle dingen nieuw. Hij zeide: Het is ge-

schied. Ik ben de Alpha en de Omega, het begin en het einde. Ik zal den dorstige geven uit de fontein van het water des levens voor niet. Die overwint, zal alles beërven, en Ik zal hem tot een God zijn, en hij zal Mij een zoon zijn, Openbaringen 21:6-7.

De volle vervulling hiervan komt eerst met den oordeelsdag en met de eeuwigheid. Dan zal de Heere in volten omvang alles vernieuwen, hemel en aarde met wat er op en in is, met tenietdoening van al wat verkeerd is, zondig, onrein, goddeloos. De gansche schepping zal dan onverduisterd stralen in de heerlijkheid Gods.

Maar dit toekomstige doet ons het heden niet voorbijzien.

De komende volle vernieuwing moet de steeds doorgaande zeer gedeeltelijke ons niet onopgemerkt laten voorbijgaan.

God de Heere is ook nu reeds dagelijks bezig, vernieuwing op aarde en in den hemel te werken, ter voorbereiding van de volle vernieuwing met den dag des oordeels en het aanbreken der eeuwigheid.

Elke jaarwisseling stelt het ons klaar voor oogen.

Het schijnt wel steeds hetzelfde, ook bij elke wisseling der jaren.

Maar dat is slechts schijn.

Elk jaar geeft God ons nieuw koren, nieuwe aardappelen, nieuwe vruchten, nieuwe krachten tot den arbeid, nieuwe gelegenheden.

Telkens geeft Hij nieuwe toestanden en verhoudingen, onverwachte verwickelingen, nieuwe zorgen ook, en vreezen, nieuwe blijdschap en uitredding, nieuwen regen en nieuwen zegen, nieuwe omstandigheden in de gesteldheid der natuur en in de samenleving der volkeren.

Aldoor ook geeft Hij nieuwe menschen.

Ieder jaar vallen er meer dan 50.000.000 weg door den dood. En ieder jaar verschijnen er weer meer dan 50.000.000 nieuwe menschen op aarde.

Bij de vorige jaarwisseling maakt dat een verschil enkel in de menschenwereld van meer dan 100.000.000 menschen. Ruim vijftig miljoen menschen, die er einde 1935 nog waren, zijn er nu niet meer. Ruim vijftig miljoen andere, die er toen nog niet waren, zijn er nu wel.

En dat gaat ieder jaar zoo door.

Neen, het is niet steeds hetzelfde.

Ook niet bij elke jaarwisseling.

Het is steeds weer anders en nieuw, ofschoon daar ook telkens veel gelijkheid zij.

God vernieuwt immerdoor hemel en aarde en menschheid, doch met wegneming en verdelging, opdat Hij straks alles vernieuwe in volten omvang en in volten zin.

En die op den troon gezeten is, zeide: Zie, nieuw maak Ik alle dingen.

De troon is symbool van oppermacht en van gericht, van souvereiniteit en heerschappij, van rechtspraak en oordeel.

En zitten op den troon spreekt van de uitoefening van koningsmacht en van het rechterlijke beslissen.

Deze beeldspraak zegt hier, dat God bij deze vernieuwing handelt als opperste Souverein, naar eigen welbehagen, en als Koning over alles, over hemel en aarde met alle schepselen, en als Rechter van engelen en menschen, over al wat gedaan wordt, goed of kwaad.

Daarom geschiedt deze vernieuwing door oordeel.

Tien- en tientallen miljoenen menschen zinken elk jaar weer weg in den dood.

God oordeelt hen.

Het is den mensch gezet te sterven.

Stof zijt gij, en tot stof zult gij wederkeeren, heeft Hij gesproken.